

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

N

Ø

R

R

E

I

NR. 1 - 1969 - 61. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
 UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Nytår 1969

*En viser, der vandrer, en klokke, der slår,
så er det omme det gamle år.*

*En klokke, der ringer, et ciffer, der flytter,
mennesker standser og spørger og lytter.*

*Øget eller ødt? Spildt eller sparet?
Mennesker spørger. Hvem giver svaret?*

*– Du, som har travlt med dit fattige selv,
se dig en stund mod det evige hvælv.*

*Stjernerne lyse, højt og frit,
– lyse og vandre.
Alt det, du kalder dit,
det skulle lyse for andre.*

Dette digt er digteren Mads Nielsens tanker omkring et årsskifte.

Vi, der har oplevet at høre klokkerne ringe det nye år ind, må ved nærmere eftertanke give ham ret. Klokken – en viser, der vandrer. Fremad og fremad. Uden større anstalter passerer viseren også den 31. december tallet 24 og har dermed markeret et nyt årstal.

Så præcist – og så enkelt er det udadtil – og der kan vi intet rette. Ikke engang når man flyver omkring månen.

Det personlige ved nytårsskiftet er – *øgt eller ødt*. Der gives intet andet, f. eks. balance.

Og dog, der er en mening – om vi ville følge den – *at lyse for andre*. Det så krævende, at vi ikke formår det. Nogle drukner svaret i spiritus nytårsaften – andre hygger sig med sig selv, men det afklarer ikke spørgsmålet øgt eller ødt.

Personligt ved jeg, at der var og er utallige forhold i 1968, der burde have været anderledes. Mange gange, hvor man svigtede og brugte en undskyldning, der dækkede over dovenskab eller egoisme, og derfor er det ikke let at gøre status først i det nye år.

Så læser jeg videre i Mads Nielsens digt:

*En viser, der vandrer, en klokke, der slår,
så er det inde det nye år.*

*Hilst med raketter og festfanfarer,
spørgen og spejden; men ingen svarer.*

*Vækst eller visnen? Tab eller vinding?
Rosernes krans eller tjørn om din tinding?*

*Kun ét er fornødent. Grubl ikke mer.
Der banker et hjerte bag alt, hvad der sker.*

*Din sjæl skal modnes mod evighed.
Gå tillidsfuld fremad
i takt med Guds tanke – om op eller ned –
så går det dog hjemad.*

Denne del – og især sidste afsnit – er ikke for moderne mennesker. Kunne måske anerkendes med *tab* eller *vinding*, men *vækst* eller *visnen*. Det lyder så krævende at begynde et nyt år under disse ords vejledning.

Kun ét er fornødent, at modnes mod evighed. Tænk om vi moderne mennesker levede således i 1969.

Godt nytår.

Tbs. M.

Elevtilgangen

Hvem bestemmer den?

Ved undersøgelser af elevmaterialet viser det sig, at hovedleverandørerne er gamle elever. Sådan vil det også være fremover.

Juletiden gav en enkelt indmeldelse til 3 mdr. forårsholdet og 3 forespørgsler dertil. Vi håber på flere i de kommende måneder.

Efterskolens elevtilgang går jævnt og støt. Her gælder det nok mere, at vi får en jævn fordeling i klasserne. Det ser ud til, at 9. og 10. kl. er mest efterspurgt.

Alle oplysninger sendes gerne.

Tbs. M.

NB. Vi har d. 15. jan. samme antal forespørgsler som 1. marts 1968.

80 års jubilæumsindsamlingen er afsluttet

Gennem en lille tryksag, der blev udsendt i oktober 1967, rettede man en henvendelse til alle elevforeningens medlemmer og til skolens venner om at støtte en indsamling i anledning af skolens 80 års jubilæum.

Indsamlingens midler skulle sætte skolen i stand til at bygge en idrætshal og ombygge den gamle gymnastiksal – uden at stifte gæld – ud over et statslån på 454.800 kr.

Indsamlingen sluttede 31. december 1968. Dens resultat ses nedenfor.

Her er dog grund til at fremføre følgende:

Indsamlingens motto var: „Vi bygger for fremtiden“. Dermed var antydnet en fællesopgave, der skulle give bedre muligheder for skolen fremover, dvs. at den 80-årige skole stadig skulle være tidssvarende. Hvem var nærmere til at løse denne opgave end gamle elever og skolens venner. Derfor henvendelsen.

Man havde talt om flere måder at indsamle på, men enedes tilsidst om at udsende ovennævnte tryksag, der opfordrede til – „at skaffe mindst en hundrekroneseddel til byggesagen“. Ikke at forstå sådan, at den enkelte skulle give 100 kr., men derimod indsamle 100 kr. blandt venner og bekendte. Girokortets kupon var derfor indrettet som en indsamlingsliste.

Ideen slog ikke an. Kun et fåtal benyttede kuponen som foreslået, men heldigvis sendte mange selv „en hundredekroneseddel“.

Mål var angivet som 160.000 kr. Som det fremgår af nedenstående opgørelse, blev målet ikke nået. Man kunne derfor spørge: „Var indsamlingens resultat en skuffelse?“

Ja – og nej – nej, nej og nej.

Ja – fordi man utallige steder i vort land i de sidste år har set indsamlinger til idræts-

haller give store beløb. Jeg ser bl. a. dags dato i dagspressen, at en indsamling i Hvide Sande har givet 135.000 kr. i første omgang. Andre byer og sogne viser ligeså gode resultater, fordi man har set hallernes betydning for ungdomsarbejdet.

Nej – fordi skolen intet krav har på at få sine ønsker opfyldt. Skolen stod overfor forstanderskifte, og gamle elever kunne med gyldig grund frasige sig videre medansvar.

Nej – fordi pengeknapheden gjorde sig stærkt gældende i 1967–68. Tiden var ugunstig, det var nødvendigt med livrem, enhver havde nok i sit eget.

Nej – fordi indsamlingen ikke var lokalpræget, dvs. at givnerne ikke kunne regne med, at de selv eller deres børn kunne bruge hallen.

Nej – fordi resultatet – trods alt – var en meget stor hjælp i byggeåret, hvor lånemulighederne var dårlige og kurstabene store.

Derfor skal der til slut lyde en tak til alle, der ydede et bidrag til indsamlingen. Det var „en hjælp i rette tid“, og vi kan i dag glæde os over, at byggesagens økonomi ser tilfredsstillende ud.

Denne epoke i skolens historie skal derfor slutte med ordet: TAK.

Afslutningsregnskabet

december 1968

E M	300,- kr.
Anonym	950,- kr.
Elev 1938	15,- kr.
K A N	500,- kr.
Anonym	1000,- kr.
Tidligere indkommet	43210,- kr.
Jubilæumsindsamlingen ialt	<u>45925,- kr.</u>

Kamp må der til -

En julehilsen nåede vi ikke at få med, men nu, da julen 68 er forbi, og hverdagen er der igen – måske blot med den forskel, at vi skriver 69, vil vi sende jer, alle gamle elever, nuværende elever samt andre medarbejdere på Nr. Nissum Høj- og Efterskole et ønske om et velsignet nytår.

Hver enkelt af os går vel ind i det nye år med forhåbninger, med ønsker om mangt og meget, med tillid til fremtiden, foreløbig de første 365 dage, at den vil bringe os et godt stykke på vej mod det mål, vi har sat os. Og dagene ligger nu foran os, og hver dag har både opgaver, der skal løses og udføres, og gaver, der skal modtages og kvitteres. Ingen af delene klares ved passiv medleven.

Hver eneste dag hører med, om vi, når året er omme, har fået lykke til at leve denne del af vort jordeliv efter hensigten. Måske må vi ved årets slutning, som så ofte før, erkende, at det gik så dårligt. En foreningsformand skrev til en taler og bad ham komme til et eller andet arrangement. Han sluttede brevet med: „Jeg håber ikke, det glipper“. Svaret var på to ord. „Det glap“. Vi håber ikke, det glipper. Hvad skal vi da gribe til, når erfaringen siger os, at det glippede gang efter gang og år efter år?

Vi kan give op. Vi kan tage kampen op.

*Kamp må der til, skal livet gro,
ej kamp blot for dagligt brød,
men kamp for frihed i liv og tro,
thi evig stilstand er død!*

Det blev skrevet af Kaalund og udgivet for omkring 100 år siden. Det er en digters livserfaring og indeholder en opfordring eller udfordring, som ikke er mindre aktuel i dag.

Vi har set, hvordan svære tider har kaldt det bedste i et menneske frem, har knyttet

mennesker sammen og til Gud. De kunne selv i kampens hede føle, at livet var en gave, netop fordi det var dyrekøbt, fordi livet var en opgave.

Hvad skal vi kæmpe for? Vi har jo det hele. Vi kunne måske møde op ved Storke-springvandet eller ved den amerikanske ambassade og mange andre steder, hvor der nu er lejlighed til at vise, hvad man dur til!

Ikke alt det bestående er godt, og da må vi gøre en indsats for at ændre det til det bedre. Der er givet os et væld af livsværdier, og da må vi gøre en indsats for ikke at miste dem.

Jo, der må kæmpes, om vi må få lov at bevare det, der er os givet i så rigeligt mål.

Når spørgsmålet skal gøres op, så vil det måske være godt at standse ved Jakobs brev og tænke på dette om „frihedens fuldkomne lov“. Så aner man, at frihed er noget helt andet end netop det at gøre, hvad man på et hvilket som helst tidspunkt har lyst til. Den frihedens lov, som Jakob beskriver for os, er tværtimod forankret i bundethed. Vi har igen eksemplet med den tilsyneladende frit svævende drage. Hemmeligheden ved dens frie flugt ligger just skjult i det, at den er bundet. Frihedens lov betyder, at vi mennesker må binde os helt til julens midtpunkt. Først da er vi virkelig frie. At være bundet, at være i forbindelse med selveste verdens frelser giver det livsindhold, som mange i dag higer efter, men måske viger man tilbage, fordi man aner, at „Kamp må der til, skal livet gro“. Jeg vil håbe, at du og jeg fremover og nu i 1969 må tage kampen op. Gud har bundet os til sig i vor dåb. Din og min kamp drejer sig om det, at vi daglig lægger vort liv i hans stærke hænder og derved henter hjælp til at leve menneskelivet i pagt med hans evangelium. Da har han lovet os, at han vil binde os til sig i kampen for livet, døden og evigheden. I sandhed værdier, der kræver kamp. Det glædeligste budskab.

Her står alt vel til. Vi er glade for opgave-

Brev fra Afrika

S. U. M. Pella, december 1968.

Harmatanen – ørkenstøvet fra Sahara – har sænket sit slør over Nord Nigeria, træerne har tabt deres blade, og luerne fra græsbrandene slikker mod himmelen, fortærende alt og kun efterladende den sorte græsasse; med andre ord, det er december, advent og snart jul, det er tiden, man skriver julehilsener til familie og venner fjern og nær, det er tiden, man i hjem og menighed forbereder julefesten for Vor Herre Jesu komme til jord. Lad dette brev være vores julehilsen til jer.

Det forløbne år har været ladet med store begivenheder og oplevelser for os; det største – hvad angår familielivet – tog plads den 16. november, da vi fik vore sønners antal forøget til 3, en dejlig velskabt dreng, som ligner Jes både i sind og skind. Vi kalder ham Morten.

I april nåede vi lige at flytte ud fra stationen i Ga'anda, inden vejene skylledes bort af regnen, for at overtage stationen i Pella i Kilba-stammen, hvor vi bor nu, men allerede i december skal vi overtage ledelsen af evangelisthøjskolen her i Pella – måske kan vi nå at flytte derud inden jul. Vi har været glade for vores tid i stationsarbejdet, det har givet os et godt indblik i kirkens liv og i præsters og evangelisters arbejdsforhold, noget som sikkert vil komme os til gode i vort fremtidige arbejde blandt evangelisterne. Vi glæder os til at komme igang med opgaven. Efter nytår venter vi at kunne modtage et nyt

ven her, men ofte går tanker til den kære skole på bakken. Den skole, der gav os så skønne oplevelser. Tak til hver og en af jer, der medvirkede til det. En særlig stor tak for de mange hilsener til jul.

Mange venlige hilsener til alle

Lisbeth og Bjarne,

Hilda og Ejvind Svendsen.

hold elever på 25 evangelistfamilier, hvoraf sikkert kun de færreste har prøvet at sidde på skolebænk. Dog regner vi med, at i hvert fald mændene kan læse. Al undervisning skal foregå på hausa, men heldigvis bliver vi ikke ene om arbejdet, vi får en præst og en lærer i staben også, som kan hjælpe til ved kristendomskundskab, læsning, skrivning, regning m. m. Desuden har jeg aftalt med en af regeringens landbrugskonsulenter, at han skal give et par timer ugentlig i landbrug samt hjælpe eleverne med deres marker, så de også på det landbrugsfaglige område kan blive banebrydere i deres landsbyer. Ester vil tage sig af at lære konerne om bedre mad, hygiejne, barnepleje og syning samt at være skolens sygeplejerske. Måtte vi klare opgaven!

Så meget om fortiden og fremtiden, men om nutiden og hverdagen her i Pella kan der også blive noget at fortælle. Døden er en flittig gæst her på egnen for tiden: folk bliver bidt af hunde med hundegalskab – 6 patienter af denne slags har vi for tiden, og vi er ikke i stand til at hjælpe dem, for medicinen kan ikke skaffes mere. Tidligere fik vi denne medicin eller vaccine gratis fra regeringen, men nu er laboratoriet, som fremstillede det, ude af drift som følge af krigen. Derefter kunne man være heldig at fremskaffe lidt fra medicinalfirmaer, men til en pris af 280 kr. pr. patient, og det havde kun få råd til – men nu er alt slut, og der er ingen import, så nu må patienterne gå hjem og vente på en grusom død. I en nærliggende landsby raser en meningitis epidemi – 9 er døde indtil nu. Mennesker herude har en vidunderlig evne til at affinde sig med dødens realitet. Når en slægtning er død, siger man tit: Kwanakinsa ya kare, shi ikon Allah ne – Hans dage slap op, det er Guds magt.

Et mærkeligt fænomen ser man gentage sig ved flere af vore ældre missionsstationer, at menighedslivet i byen med missionsstationen har tendens til stagnation og tilbagegang, og vi har grundet en del over, hvad

dette mon skyldes, og vi er kommet til det resultat, at i nærheden af missionsstationen har man fra første færd været vant til, at hvis noget skulle foregå i menigheden, så var det missionæren, der ledede. Kirken er jo nu selvstændig, og vi lader derfor naturligvis de lokale menighedsråd køre løbet selv. Dette går også udmærket i menighederne fjernt fra missionsstationen, for der har man altid været vant til at klare arbejdet selv, men tæt ved savner menighederne initiativ, og sådan er situationen her i Pella. Man fristes så let til at fare hen og arrangere noget hen over hovederne på menighedsrådet, men jeg tror, det er noget, man i alt fald ikke må gøre, nej, opgaven for os må her være at fyre op under de lokale ledere og få dem til at se deres ansvar for arbejdet, og at det er fra dem initiativet må komme. Her i Pella har vi den glæde, at der nu igen er kommet gang i menigheds møderne fredag aften, og der er initiativ til igen at få gang i drenge- og pige-spejderarbejdet. Det begyndte med, at et menighedsrådsmedlem rejste sig op i kirken og sagde, at var der ikke andre, der gad gøre noget, så gjorde han, dermed indbød han til bibellæsning fredag aften i en gammel lagerbygning. Vi håber og tror, at dette er begyndelsen til åndelig fornyelse på egnen.

Hjertelig hilsen
*Morten, Thomas, Jes
Ester og Kristen Vestergård.*

Julehilsner

Vi takker alle gamle elever og bekendte for de mange julehilsner, som indløb til os. At vi ikke gør gengæld, ligger i arbejdet med at nå det hele. I skal blot vide, at jeres hilsen var et glimt fra gode dage, som vi nødigt ville undvære.

*Med hilsen til jer alle
Lærerstab og forstanderfamilie.*

Siden sidst

En dagbog fortæller om travle dage – og tilmed om festlige dage.

Familien Juhl brugte deres vagtweekend i december til at undervise i „fremstillingen af julepynt“. Elevværelserne blev derved festlige enemærker, der pegede mod jul. – Selve søndagen var også anderledes, bl. a. bestod middagen af risengrød og desserten af et æble. Til eftermiddagskaffen bagte eleverne selv æbleskiver – jo, det var en festlig weekend.

En bus med lærer og elever var på indkøbstur til Flensborg – et forslag fra elevrådet. „Vi andre“ havde undervisning samme dags formiddag og gik på juleindkøb om eftermiddagen. Resultatet blev vel ens – pengene blev omsat.

Juleoptrin blev forberedt i det stille. Sangkoret øvede, og det nærmede sig jul.

Tid fik vi dog til adventskoncerten den 15. december. Carmelkoret fra Aarhus gav en fin-fin koncert, og jeg glæder mig allerede til næste advent. Vi havde ventet flere – skal vi sige 100 ud over de, der kom. Vi havde dækket op til godt 300, der var 200. Om eftermiddagen spillede vi nogle håndboldkampe mod idrætsafdelingen ved samme missionshus. Vi tabte dem alle. Jeg vil gerne opfordre alle gamle elever, der befinder sig i Aarhus, til at deltage i Carmels foreningsvirksomhed. Henvendelse: Nr. Allé 23c eller telf. nr. 12 84 06.

Julefestens program var ændret lidt – dog ikke mere, end man kunne kende tidligere tiders fester. Jeg er ikke selvskevet til at bedømme festen, men der var hyggelig stemning over den.

Lørdagen stod i afrejsens og rengøringens tegn, dvs. travlhed overalt. Sent faldt der ro over den gamle skole. Så var der et par dage til Ellen at forberede familiens julefest. Den fejrede vi som familiefest, hvor vi endnu engang alle 6 fik lov at være sammen. Dertil

havde vi mine forældre på besøg, og far fortalte om – sin barndoms jul. Dengang var der ingen gaver, men da de havde sunget julesalmer, fik alle børnene hver en håndfuld brune pebernødder. Aftenens store højdepunkt var, at den aften måtte de prøve at binde deres far, men ingen kunne gøre det så forsvarligt, at han ikke slap løs. Man sad så stille – jo, der er forskel på tiden og lykke.

Nytårsaften fejrer vi efter gammel skik i Ellens hjem – det gjorde vi også i år. Der sker ofte noget uventet, der giver samtalestof i lange tider, og nytårsaften i år var ingen undtagelse.

Der blev et par fredelige dage, hvor jeg bl. a. fik læst en bog om Mosefolket (ikke at forveksle med nutidens „mosefund“). Der blev også tid til en enkelt roman.

Så var det hverdag igen. I aftes (d. 5. jan.) kom eleverne tilbage – og så er der liv på skolen igen. *Ths. M.*

* Højskolepost

Vore møder

- 25. januar: Måbjerg. Ths. M.
- 29. januar: Svenstrup ved Vinderup. A. Kr.
- 1. februar: Tvis. O. G.
- 4. februar: Hjerm. Ths. M.
- 6. februar: Tvis. A. Kr.
- 12. februar: Nees. Ths. M.
- 14. februar: Sinding. A. Kr.
- 17. februar: Lyngs. Ths. M.
- 22. februar: Astrup ved Skjern. A. Kr.
- 18. februar: Sønderhå. Ths. M.

I Hjallerup missionshus

taler forstander Buhl, Haslev, lørdag den 8. febr. kl. 20 over emnet: „Kristus i vore hjem“.

Bryllup

Den 7. december viedes i Ravnkilde kirke Jonna Kjeldsen '66/67 og Age Hansen. De er bosat i Haverslev.

Vandremappen 1967-68

Da vores vandremappe desværre ligger på Grønland, foreslår jeg her, at vi får startet en ny. Alle, der har lyst og interesse for en ny vandremappe, bedes sende mig deres navn og adresse. De lærere, der var med i den gamle, regner vi med som en selvfølge.

Venlig hilsen til alle fra 1967-68

Vivian Vigsø,

Hvilehjemmet, 6230 Rødekre, Sdr. Jylland.

Vandremappernes besøg

- 16. december: „Den glade vandrer“ 1964.
- 2. januar: „Solstrålen“ 1956.

A. Kr.

Hjertelig tak

til alle, der glædede os med en jule- og nytårshilsen. Tak, at I husker os. Venlighed gør godt.

Familien A. Kristensen.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1968 Verner Damtoft, Højskolevej 5, 7830 Vinderup.
- 1967 Frk. Mette Hansen, Ungdomsgården, 6880 Tarm.
- 1967 Frk. Brita Nørskov, Paulinen Krankenanst. 1000 Berlin 19, Eschenallee 28-30, Tyskland.
- 1967 Frk. Frigerd Olsen, K. M. Klausens Gade 36^B, 2450 København SV.
- 1966 Frk. Jytte Smith, Skolehjemmet, 7600 Struer.
- 1965 Frk. Rie Christensen, Lammefjordsvej 9, 4300 Holbæk.
- 1963 Frk. Ingrid Hoffmann, Struervej 40, 7500 Holstebro.
- 1963 Frk. Anne Grethe Rasmussen, Them Alderdomshjem, 8653 Them.
- 1963 Frk. Anni Videbæk, Haslev udv. Højskole, 4690 Haslev.
- 1963 Frk. Ruth Holmgård, Sankt Lukasstiftelsen, Bernstorffsvej 20, 2900 Hellerup.
- 1962 Fru Grete Koue, Mosevej 2 st., 8800 Viborg.
- 1961 Økonomaassistent, fru Gunhild M. Kjeldsen, Anemonevej, 8766 Nr. Snede.
- 1961 Fru Anne G. Kristensen, Kviungård, 7560 Hjerm.
- 1960 Fru Ruth Burchardt, Aage Niensensvej 5¹, 7800 Skive.
- 1958 Økonomaassistent, frk. Inger Thise, Sct. Mogensgade 27, 8800 Viborg.

VINTERELEVSTÆVNE

Begrundet travlhed på mange felter i marts måned har lærerrådet besluttet at afholde det årlige vinterstævne

SØNDAG 9. FEBRUAR 1969

Alle gamle elever og interesserede er hjertelig velkommen.

PROGRAM:

- Kl. 15,00: Fælles kaffebord.
- Kl. 15,45: Skolen i dag – ved Ths. M.
- Kl. 16,30: Gymnastikopvisning.
- Kl. 18,00: Middag.
- Kl. 19,30: Foredrag ved lærer Andersen, Ørnhøj.
Derefter underholdning ved eleverne.
- Kl. 21,30: Kaffe og afslutning ved lærer Vestergård.

Hjertelig velkommen!

Hvis man ønsker bespisning, skal man henvende sig til skolen senest 7. februar 1969.
Hele stævnet 12 kr. Middag og kaffe 10 kr. Kaffe 4 kr.

1958	Fru Kirsten Thisgård, Plantagevej,
7330 Brande.	66-67	Frk. Jonna Kjeldsen. – Fru Jonna Hansen,
Haverslev, 9510 Arden.
1958	Frk. Frida Jensen, Udby Behandlingshjem,
5580 Nr. Aaby.	66-67	Jørgen Horsfeldt Nielsen, Grønningen 10,
6990 Ulfborg.
1957	Sygeplejerske, frk. Anna Thise, Anshede,
7884 Fur.	65-66	Jens Chr. Lystbæk Jensen, „Kabel“,
7620 Lemvig.
1956	Frk. Ellen Mortensen, Wesselsgade 22
13 ⁵ tv., 2200 København N.	64-65	Holger Klogborg Clemmensen, Trabjerg,
Borbjerg, 7500 Holstebro.
1956	Fru Ellen Margrethe Larsen, Overgårds
Hus, Thorup, 9330 Dronninglund.	62-63	Tage Hørup, Rørmosevej, Rågeleje,
3210 Vejby.
1955	Frk. Gudrun Wegeberg, Østerparken 3a ¹ th.
2630 Tåstrup.	60-61	Thorkild Nielsen, Lundtoftevej 3,
4293 Dianalund.
1946	Frk. Christa Block Nielsen, Sunddahl,
Ginnerup, 8500 Grenå.	60-61	Poul Ejner Agergård, c/o E. Peronard,
Falkonerallé 86 ² th., 2000 Frederiksberg.
1942	Frk. Dagmar Andersen, sygeplejerske,
Gjerrild, 8500 Grenå.	59-60	Vagn Primdahl Jensen, Stolbergsvej 18,
2970 Hørsholm.
		56-57	Diakon Bent Jensen, Eisbjergus,
5580 Nørre Åby.
		54-55	Peder H. Pedersen, Nørre Fjeldstervang,
6933 Kibæk.
- Vinterskolen:*
67-68	Frk. Lise Pedersen, Centralhotellet,
6520 Toftlund.
67-68	Jørgen Kusk, Statens Institut for blinde og
svagtsynede, Rymarksvej 1, 2900 Hellerup.
66-67	Ove Rasmussen, c/o Magnus Pedersen,
7480 Vildbjerg.

Udgivet af Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening – Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOUTRYKKERI STRUER 20797

A

50

FREDERIKSBERG ALLE 22

STATENS PÅD STUDESAMLING

MR J KRISTENSEN